

Grup Balear d'Ornitologia
i Defensa de la Naturalesa

Les eleccions generals i l'ecologisme **Propostes del GOB Mallorca**

Novembre 2015

1. Introducció

Davant l'escenari de les properes eleccions estatals el GOB fa arribar als partits polítics especialment, i també a la resta de la societat, una sèrie de propostes de política amb implicacions sobre el territori, el medi ambient i les persones.

Pretenem així contribuir i enriquir el debat pre-electoral en les matèries que afecten el nostre futur des del punt de vista del territori, del mediambient, de la biodiversitat i dels recursos naturals.

L'Estat, a pesar del procés autonòmic i de transferència de competències, en manté algunes de molt importants, especialment al cas de les Balears. De fet l'estat conserva les competències bàsiques de la nostra economia: el litoral, els aeroports i els ports d'interès general. Dit d'una altra manera, el nostre entorn i la nostra economia depenen d'una forma transcendent de l'actuació de diversos Ministeris. Però també, des de l'Estat es dibuixen les línies de les polítiques en matèria d'aigua i energia, aquesta darrera tan lligada a la incidència sobre el canvi climàtic, política d'habitatges, biodiversitat, pesca, etc. per a les que també presentem les nostres propostes.

També ens referim en el document a qüestions que creim que cal abordar pel que fa a l'Administració de Justícia, a l'impuls de la fiscalitat ecològica, així com algunes iniciatives en temes internacionals.

Tot plegat, propostes des de l'ecologisme per a situar la justícia ambiental i social al centre de les polítiques governamentals.

2. Costes i Litoral

La Llei de Costes i la Constitució consagra les competències estatals en temes de costes, concretament pel que fa al domini públic marítmo-terrestre (platges, sistemes dunars, la mar) En aquests sentit, de l'Administració estatal hi depenen les autoritzacions i les concessions dins el domini públic, les obres públiques (passejos, accessos...) regeneració de platges, etc.

La darrera modificació de la Llei estatal de Costes, ha representat l'impuls a la privatització de la costa amb l'ampliació de la concessió 75 anys més i la possibilitat de compra-venta dels immobles, de manera que es deixen els bens públics de la costa a mercè de l'especulació i els interessos privats.

Així doncs aquesta és sense dubte, la principal competència estatal referida a territori. Per això feim les següents propostes:

- Derogació de la modificació de la Llei de Costes per afavorir la protecció del domini públic, afavorir la seva adaptació al canvi climàtic i regir-lo amb criteris de conservació i interès públic.
- Evitar la construcció de passejos marítims sobre el domini públic o sobre zones naturals que confronten amb el domini públic.
- Moratòria en la construcció de ports esportius. El espigons i les esculleres constitueixen obres que alteren la dinàmica del litoral, transformen el paisatge costaner i incrementen la contaminació de les aigües.
- Més vigilància en els abocaments de residus urbans i industrials. Dissortadament i a pesar de les prohibicions se segueixen abocant a la mar tot tipus de residus.
- Impulsar la política de recuperació del litoral, eliminant edificacions, espigons, etc. que alteren la dinàmica litoral i degraden el paisatge.
- Reconsiderar l'aplicació de la Llei de Costes a Formentera fixant uns nivells de protecció que impedeixin més construccions al litoral.

La conservació del litoral

S'ha de determinar la capacitat de càrrega en funció dels valors de cada indret, classificant-los per exemple en urbans, verges, d'alt valor ecològic... A partir d'aquesta classificació, s'ha d'incidir en:

- Regular l'afluència de visitants en base a la capacitat de càrrega establerta, especialment a les cales i platges més visitades.
- La regulació ha d'afectar també, i de manera especial, a la presència d'embarcacions. Seria molt convenient balisar la bocana de les cales i la majoria de platges, deixant en tot cas un canal d'accés per a embarcacions petites. D'aquesta manera no només augmentaria la seguretat dels banyistes, sinó que també serviria per regular el nombre d'embarcacions que fondegen a les cales.
- Un altre punt essencial és el que fa referència a limitar l'accés a les platges i sistemes dunars que les envolten de vehicles tot terreny, motos i qualsevol altre vehicle susceptible d'alterar la morfologia de les platges.
- Intentar preservar l'equilibri natural de les platges. En primer lloc, evitant la sobrecàrrega humana, que desestabilitza aquest equilibri. En segon lloc, controlant la retirada de la posidònia pel que fa a dos aspectes fonamentals: el primer, que la retirada es retardi fins a la bonança meteorològica del principi de temporada estival, d'aquesta manera s'aprofita el seu efecte beneficiós de reducció de l'erosió. El segon, evitant que la retirada de les fulles es faci amb maquinària pesada, la qual compacta l'arena i afavoreix l'erosió.
- Promoure la realització d'estudis de dinàmica litoral individualitzats, per tal d'esbrinar les causes de la desaparició de l'arena de les platges en cada cas concret. Actuar directament sobre les causes de la desaparició de l'arena a la costa.
- No permetre la creació de platges artificials ni regeneracions artificials fonamentades en sistemes ambientalment agressius (extracció de l'arena dels

fons marins, triturat de material procedent de pedreres, extracció d'altres localitats on l'arena jugui el seu paper,...). En casos de regeneració forçosa, promoure l'estudi i posada en pràctica de sistemes poc impactants i alternatius a la regeneració de platges tal i com ja s'executa actualment en alguns casos.

3. Infraestructures

Les grans infraestructures i els grans equipaments constitueixen actuacions de gran impacte territorial i comporten tot un seguit de conseqüències que van més enllà del consum de territori.

Partint de la realitat que les Illes Balears estan més que saturades, amb una petjada ecològica de gairebé 15 arxipèlags -l'arxipèlag balear necessitaria 14,7 arxipèlags per poder satisfer les necessitats de la seva economia turitzada - cal evitar la construcció d'infraestructures i equipaments dissenyades, no per donar servei a l'actual població, sinó bàsicament per permetre nous creixements immobiliaris, de turistes i de consum.

L'estat concentra les competències de les infraestructures més importants de les Balears, especialment els aeroports i els ports d'interès generals, en definitiva les principals entrades a aquestes illes, i financia les infraestructures viàries i ferroviàries.

Aeroport

La porta d'entrada més importants de les Illes Balears són els aeroports. La seva capacitat d'acollida marca les possibilitats d'entrada de turistes i per tant de la principal activitat econòmica. El Ministeri de Foment és qui tramita i aprova les ampliacions i els Plans especials.

L'ampliació de l'aeroport de Palma, (per permetre assolir el 38 milions de passatgers) està permanentment amenaçant la capacitat dels nostres recursos naturals.

Per tot això se proposa:

- Paralitzar les macro-ampliacions dels aeroports, els quals actualment compten amb plans especials que entre d'altres actuacions impliquen obres per incrementar la seva capacitat d'acollida,
- Transferir les competències de la seva gestió a la comunitat autònoma i als Consells insulars.
- Elaborar i executar un Pla d'Ambientalització d'instal·lacions aeroportuàries.

Ports de l'Estat

Els ports que depenen de l'estat són els ports més importants de les Balears (Palma, Alcúdia, Maó, Eivissa i Formentera). De totes maneres les CCAA trien els presidents i per tant tenen una notable influència. Aquests ports constitueixen la porta d'entrada de les mercaderies, a més d'un notable nombre de passatgers. Per tot això es proposa:

- Modificar la Llei de Ports, a fi d'impedir la construcció de nous ports i grans ampliacions. L'objectiu de la Llei ha de ser la protecció del litoral. Cal obrir un debat sobre el futur dels ports de l'estat.
- Evitar la polèmica ampliació del Club Marítim del Molinar de Llevant
- Evitar l'ampliació del Port de la Savina a Formentera pel creixement que pot suposar per a l'illa i pels danys que pot ocasionar al medi marí.
- Reorientar la demanda d'amarraments, que també afecten als ports de l'estat, cap a molls flotants, boies, dics secs, remodelació interior de ports actuals, etc.
- Pla per a millorar ambientalment les actuals instal·lacions nàutiques (impedir abocaments d'olis i combustibles, recollida de residus i productes tòxics, correcció d'impactes, millores estètiques...).

Mobilitat i transport

Cal promoure la mobilitat sostenible, mitjançant el canvi de l'actual model, per això demanem una moratòria de la construcció de noves autovies, autopistes i la paralització i revisió de l'actual Pla d'Estratègic d'Infraestructures (PEIT) conjuntament amb la paralització i revisió del Conveni de Carreteres de la Comunitat amb l'Estat – del que cal revisar les obres i projectes - i l'impuls del Conveni ferroviari amb l'objectiu de poder estendre la xarxa ferroviària fins Alcúdia, Cala Rajada, Felanitx i Campos, impulsar l'electrificació de les línies existents i millorar en eficiència i costos l'actual xarxa ferroviària de Mallorca.

4. Política d'habitatges

Tot i que les competències autonòmiques, insulars i municipals en temes d'habitatges són molt importants, l'estat, a través del pressuposts generals, de les polítiques econòmiques i fiscals, dels plans del Ministeri, legislació bàsica, etc. pot intervenir de forma efectiva en aquesta tema. Per això proposam

- La penalització fiscal de les segones residències i de les adquirides amb propòsits especulatius o d'explotació turística amb progressivitat impositiva (per exemple de l'Impost de Bens Immobles) per als propietaris de major nombre d'habitatges
- El gravamen fiscal als habitatges buits.

- La requalificació forçosa de sòl urbà per a la construcció d'habitatges de promoció pública, a la fi de pal·liar les dificultats d'accés al primer habitatge.
- La rehabilitació d'edificis existents per a ús d'habitatge. Els ajuts públics a l'adquisició d'habitatge i a la promoció, pública i privada, d'habitatges de protecció oficial s'ha de reconduir cap a aquesta alternativa. També hi contribuiria la regulació dels ritmes de creixement mitjançant quotes, que desviarien les inversions de cap a aquesta altra activitat
- L'obligada utilització de mesures de construcció bioclimàtica i d'estalvi energètic, de materials i d'aigua a totes les obres a realitzar.
- El reconeixement del valor patrimonial de les trames urbanes i les edificacions existents que la mereixin, evitant processos destructius i especulatius al nuclis antics.

5. Energia i canvi climàtic

Consideram imprescindible un canvi en la política energètica que faciliti un nou model energètic.

- Realitzar una **auditoria energètica** dels costos reals del sistema com a primer pas per engegar una nova política energètica coherent que impulsi l'estalvi i l'eficiència energètica, la producció descentralitzada d'energia renovable eliminant les subvencions als combustibles fòssils i escometent el tancament de les centrals nuclears després de 30 anys de funcionament. Reforma de la Llei del Sistema Elèctric (derogació del RD 900/2015) per eliminar traves a l'**autoconsum** d'energia renovable i aprovar una normativa reguladora de l'autoconsum amb balanç net i de la generació elèctrica distribuïda. **Pla de xoc contra la pobresa energètica**, amb tarifes socials, i programes de rehabilitació energètica d'edificis en les zones més vulnerables.
- Aprovar una **Llei de Canvi Climàtic** que reguli de forma previsible, coherent i estable les polítiques que afecten al clima i que incorpori objectius ambiciosos per 2030 amb una reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle del 55% com a mínim, una generació amb energies renovables almenys del 45% i del 40% de reducció en el consum d'energia respecte a 1990. Promoure la modificació del mercat europeu de drets d'emissió eliminant assignacions gratuïtes de drets i fent que el preu de l'emissió sigui efectivament dissuasiu.
- Aprovar una **Llei de Mobilitat Sostenible**, que posi l'èmfasi en la reducció de la necessitat de mobilitat, la gestió dels serveis, la millora de l'accessibilitat, l'establiment d'una fiscalitat amb criteris ecològics dels diversos mitjans de transport, que permeti un finançament adequat dels transports públics. Abandonar els plans d'infraestructures sense correspondència amb la demanda, com el PITVI.

- Evitar noves línies d'alta tensió a les Balears. Que es descartin definitivament els projectes prevists (a la marina de Lluçmajor, Manacor, Felanitx, etc) i s'opti per la re potenciació amb garanties de les línies existents
- Aprovar una **Llei per a la declaració del Mediterrani com a zona lliure de prospeccions d'hidrocarburs**. Prohibició de la tècnica de fractura hidràulica (fracking) i de les prospeccions al litoral.

6. Recursos i medi natural

Aigua

El Govern estatal, a través del Consell Nacional de l'Aigua, és qui aprova en darrera instància els plans hidrològics de les comunitats autònomes. En la passada legislatura aquest Consell Nacional va donar el vistiplau a un Pla Hidrològic que va ser denunciat a Europa per incomplir la directiva marc de l'aigua i que a més, havia estat tramitat d'urgència i sense complir la legalitat a l'administració autonòmica.

Ara aquest Pla ha iniciat una nova revisió i cal garantir des de l'estat que aquest s'asseguri de complir amb els objectius de conservació de la Directiva Marc de l'Aigua i d'invertir la tendència a l'increment del consum d'aigua i aconseguir una reducció progressiva dels consums, primant els usos socials i ambientals sobre els productius. A nivell estatal també i pel que fa a infraestructures i abastaments urbans cal incidir clarament en:

- no més noves infraestructures de dessalació i minimitzar la utilització de les infraestructures existents al màxim
- paralitzar els processos de privatització de l'aigua i afavorir la re municipalització dels serveis en aquells municipis en que ja s'ha privatitzat
- llei estatal per garantir l'accés universal a l'abastiment i sanejament
- establiment d'un pla per assolir arribar al 100% de depuració de totes les aigües residuals urbanes, renovació i ampliació de les depuradors existents i impuls generalitzat del tractament terciari. No permetre nous desenvolupament urbanístics que no separin xarxes pluvials de les residuals
- modificar la Llei d'Aigües per reduir les demandes, garantir caudals ambientals i conservar els rius, posar en valor els bens i serveis que aportens els ecosistemes aquàtics com la depuració de les aigües o el control de les inundacions i assegurar la recuperació dels costos en el preu de l'aigua.

Residus

Davant la complexitat d'aconseguir una bona gestió dels residus en un marc en què el negoci privat condiona aquesta gestió, cal una normativa estatal més ambiciosa respecte de la prevenció i gestió dels residus basat en la recollida selectiva

obligatòria i aprofitament de la matèria orgànica, l'establiment del sistema de depòsit, devolució i retorn (SDDR) per a envasos i altres tipus de sistemes eficients que augmenten els índexs de reutilització i recuperació de materials, la limitació de les opcions de gestió de final de canonada, com la incineració.

Per tot això, proposam:

- Un Pla Estatal de Residus per anar cap al residu zero i economia circular.
- Una Llei estatal integral de Residus amb obligacions de prevenció i reducció, recollida selectiva de matèria orgànica i SDDR per envasos de begudes; fiscalitat ambiental i penalització a l'abocament i incineració (imposts per generació i sancions per vessament o incineració); obligació de la recollida separada de la matèria orgànica i la seva gestió en plantes aeròbiques de proximitat descentralitzades, afavorint el compostatge domèstic i comunitari.
- Polítiques de promoció de la reducció en origen, reutilització i desmaterialització, evitant envasos i embalatges innecessaris i els productes d'un sòl ús.

Biodiversitat

Cal abordar les necessitats de recuperació i conservació del medi natural marí en aigües de competència estatal, declarant zones de protecció i abordant els aprofitaments pesquers més impactants, entre elles:

- Aprovar el Projecte d'**ampliació del Parc Nacional de Cabrera** segons la proposta remesa de la Comunitat Autònoma.
- **Declarar el Parc Nacional de les Muntanyes Submarines de Balears**, en el Canal de Mallorca, amb una delimitació pactada amb el Govern Balear i els Consells d'Eivissa i Formentera.
- Aprovar la creació de **reserves marines d'interès pesquer en aigües exteriors** de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, competència de l'Administració Central. Hi ha diverses iniciatives: Sa Dragonera, Sóller, ampliació de la Reserva de Llevant de Mallorca, Tagomago i illots, Cap Formentor, etc.
- Garantir el compliment de la legislació pesquera, pel que fa a la **potència màxima de las embarcacions d'arrossegament** (500 CV), i acabar amb el frau del combustible subvencionat per la pesca d'arrossegament.
- Vetllat per la prohibició de **dur a terme la pesca d'arrossegament sobre fons protegits** per legislació europea i espanyola, i publicar de forma oficial la cartografia bionòmica existent per les Balears.
- Establir una **nova delimitació de les aigües autonòmiques** de les Balears fins als 2000 m de profunditat.
- Dotar econòmicament el **Fons per a la conservació de la Biodiversitat** per garantir el compliment del **Pla Estratègic pel Patrimoni Natural** que freni i

reinverteixi la pèrdua de biodiversitat i assegurui la plena aplicació de les directives europees i la seva integració amb la resta de polítiques, aprovant plans sectorials per a la conservació de la biodiversitat.

7. Mesures referides al sector agrari

Per avançar cap a una economia més sostenible i ambientalment respectuosa, és imprescindible apostar per mesures dins el camp agrari. A pesar que les competències són bàsicament autonòmiques i en el cas de les Balears, moltes d'elles en mans dels Consells insulars, l'estat pot contribuir a avançar cap a una agricultura més sostenible, per exemple reactivant **la Llei pel desenvolupament sostenible del medi rural** que podria incloure, entre altres, mesures com les següents:

- Establir objectius d'assolir que el 30% de la superfície agrària sigui de producció agroecològica; aconseguir un increment del 30% de consum intern de productes ecològics locals; i reduir l'ús de fitosanitaris de síntesi en un 30%, començant per prohibir els de major risc.
- Incentivar les activitats agràries orientades als productes de qualitat ambiental (races autòctones, ramaderia extensiva, agricultura ecològica, producció de secà, no ús de transgènics...) que garanteixin la salut dels consumidors i la preservació dels valors ambientals.
- Diferenciar clarament el què són activitats agràries del que són activitats turístiques en el medi rural
- Promocionar marques distintives basades en la qualitat ambiental i de garantia per als consumidors, que tinguin en compte tot el procés d'elaboració del producte: producció, processament i comercialització.
- Promoure fires temàtiques freqüents sobre productes locals.
- Afavorir sistemes de compensació, en la filosofia de la custòdia del territori, perquè sectors econòmics en alça col·laborin en el foment de pràctiques agràries compatibles amb el paisatge i els valors naturals: manteniment de paret seca, manteniment de bardisses, vegetació lineal, abandó d'ús de pesticides, llaurats sense pendent, etc.
- Promocionar tipus de plàstics compostables per a les activitats agrícoles.
- Establir sistemes de control estrictes per la comercialització de productes tòxics fitosanitaris o insecticides.
- Promocionar l'ús d'energies netes en les explotacions agràries.
- Promocionar els centres d'innovació, on es fomenti la investigació i es proposin noves línies de producció respectuoses amb la filosofia de la sostenibilitat.
- Prohibir la introducció d'organisme modificats genèticament, pel seu risc per l'entorn i la salut humana

8. Pesca: Compliment de les Lleis i Convenis Internacionals

La sobreexplotació dels recursos pesquers és una pràctica massa estesa entre les flotes espanyoles. Es necessari modificar radicalment la gestió d'aquests recursos i orientar-la a la conservació. A continuació s'exposen algunes propostes:

- Establiment de política de vedes, a fi d'evitar captures de peixos juvenils.
- Estudis d'Avaluació d'Impacte Ambiental de la pesca.
- Ús de sistemes de pesca selectius .
- Incrementar la vigilància i control sobre la pesca i imposar fortes sancions a la pesca il·legal
- Prohibició d'entrar als ports de les Balears i d'Espanya de pesquers estrangers que incompleixin els acords internacionals de gestió pesquera.
- Compliment estricta de les lleis vigents i dels Convenis Internacionals sobre la protecció de recursos pesquers.
- Impulsar la prohibició definitiva de la pesca amb xarxes de deriva a la Unió Europea.
- Progressiva eliminació de la pesca d'arrossegament de fons a la plataforma continental.

9. Tractats de comerç internacional

Rebutjar explícitament els Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions (TTIP) i els mecanismes associats per garantir el manteniment dels drets de les persones i el planeta front als interessos de les multinacionals. Igualment cal rebutjar el tractat de lliure comerç amb Canadà, el CETA. Aquesta postura s'ha de defensar en el debat europeu.

10. Fiscalitat ecològica

Cal exigir la implantació real d'una **Llei de Bases de Fiscalitat Ecològica**, instrument per integrar les externalitats de l'actual paradigma econòmic, a través de les reformes normatives necessàries, elements de fiscalitat verda utilitzant les figures fiscals actuals o creant noves figures.

Per això s'ha d'apostar per una fiscalitat ecològica que sigui:

- Una fiscalitat **complementària** d'un cos legal i reglamentari que determini en cada moment quins són els drets i les obligacions que els ciutadans, els agents econòmics i les institucions tenen amb l'entorn. Les mesures econòmiques no han de substituir les reglamentacions.
- Una fiscalitat **neutra**, que la seva implantació no comporti un augment de la pressió fiscal. Aquesta neutralitat, davant de la introducció de nous tributs,

només és possible si es planteja la translació de la pressió fiscal d'uns tributs cap a uns altres. Cal compensar un nou tribut amb la reducció dels altres existents.

- Una fiscalitat en què predomini la **voluntat d'influenciar en la modificació de conductes** o decisions dels agents econòmics respecte a les temàtiques ambientals per sobre de la clàssica funció fiscal de recaptació d'ingressos per a la hisenda pública.
- Una fiscalitat amb **voluntat finalista** de cada una de les mesures tributàries aplicades sigui explícita, de manera que la gent la pugui entendre i acceptar.
- Una fiscalitat que introdueixi una càrrega tributària que equivalgui no sols als costos directes originats per qualsevol intervenció sobre el medi, sinó també als costos secundaris o indirectes i els derivats del manteniment de la sostenibilitat dels recursos i els serveis que la mateixa naturalesa aporta.
- Una fiscalitat que incideixi especialment sobre l'ús dels recursos i els serveis naturals més que sobre els productes finalment acabats, una fiscalitat que incidís a l'inici de l'activitat de transformació o servei, més que en el final de la cadena.

11. Administració de Justícia

L'increment de l'activitat delictiva urbanística i ambiental és exponencial, mentre que els mitjans tècnics, econòmics i humans de la Fiscalia per a combatre'ls són modestos.

A les Balears just hi ha un fiscal que té assignades responsabilitats en matèria de medi ambient. És impossible lògicament, atendre el volum d'infraccions greus que afecten a aquest departament.

Per tot això és necessari:

- Dotar de més fiscals dedicats a temes ambientals i urbanístics.
- Complementar-los d'ajudants i tècnics les àrees dels delictes urbanístics, contra l'ordenació del territori i del medi ambient.
- Actuar d'ofici contra aquelles actuacions presumptament delictives
- Aportar més mitjans al Seprona per a la persecució i investigació d'aquests delictes.
- Realitzar de forma periòdica cursos de formació permanent a tota la policia (municipal, Guardia civil, policia nacional) a més dels agents de medi ambient en relació als delictes contra l'urbanisme.

Únicament amb la potenciació dels serveis i infraestructures judicials s'aconseguirà que els infractors siguin perseguits i sancionats d'acord amb lleis i que es vegin beneficiats per la saturació de feina i la manca de mitjans elementals.

12. Pacte per combatre la corrupció

L'urbanisme ha estat des de sempre font de corrupció, d'enriquiment irregular, de tràfic d'influències, d'informació privilegiada... Precisament per tot això, des de fa molts danys s'ha reclamat la transparència més absoluta en aquest tema i l'adopció de mesures per assegurar un exercici democràtic d'aquesta competència.

Quan parlem de corrupció urbanística ens referim a un seguit d'actuacions amb la finalitat d'afavorir interessos particulars gairebé sempre contraris als interessos generals. Els perdedors de tot això ho són la ciutadania, el territori, el paisatge, l'ordenació del territori racional, els recursos naturals, etc.

Resulta imprescindible prendre mesures per combatre la corrupció, especialment dins del camp de l'urbanisme. Segurament no és una tasca gens fàcil, emperò absolutament necessària per al nostre futur. La societat als darrers anys ha percebut la importància de fer front a la corrupció i és bo que hi hagi un compromís dels partits polítics en aquest àmbit.

Per aquest motiu, el GOB fa una proposta als partits polítics en favor de les mesures que prevenguin la corrupció i que afecta a polítiques transversals, a incrementar les mesures de control d'incompatibilitats de transparència ,....

A continuació s'enumeren algunes mesures mínimes:

- **Els tècnics han de ser funcionaris.** Un dels fets més habituals a molts de municipis és que gran part dels tècnics municipals no són funcionaris, sinó personal eventual i fins i tot persones de fora que presten els seus serveis a l'Ajuntament. Això resta independència a la seva actuació, ja que la continuïtat del lloc de treball pot provenir del contingut dels seus informes.
- **Més controls administratius** per part del Consell, del Govern i de l'estat . S'han de seguir de prop els acords municipals, especialment els urbanístics i per això s'han de revisar periòdicament els acords de Comissions de govern i plens.
- **Controls polítics.** Els partits polítics no han d'esperar que actuï la justícia per prendre mesures clares i contundents. Els compromís dels partits s'ha de traduir en controls i actuacions més ràpides.
- **Participació ciutadana.** La participació de veïnats, associacions i agents socials diverses en l'acció política i municipal constitueix una garantia imprescindible.
- **Règim d'incompatibilitats clars.** No hauria de ser possible que els càrrecs polítics mantinguin activitats econòmiques i professionals, relacionades amb l'urbanisme.

- **En definitiva transparència.** La corrupció política se fonamenta entre moltes coses en l'obscurantisme, en la manca de transparència. En temes urbanístics la transparència és la millor garantia de netedat.